

Interview s Gabby Harris (2016) o její blíží se návštěvě v ČR

S blíží se návštěvou Gabby Harris v ČR (v prvním týdnu října 2016, termíny seminářů na http://www.treninkjerozhovor.cz/cz/769_770/seminare-a-prakticke-lekce-aktualni-seminare-a-prednasky/), jsem jí požádal o několik odpovědí na otázky ohledně její práce, jejího vztahu k ČR a k obsahu seminářů. Anglický originál přikládám níže, do češtiny ho přeložíme během několika dnů.

František Šusta: *Ahoj Gabby, protože termín Tvých seminářů v ČR (počíná 2. října) se kvapem blíží, chtěl bych Tě požádat o krátké interview pro jejich účastníky.*

Do ČR se vracíš již popáté, z toho počtvrté zde budeš dělat semináře pro kynologickou a jinou chovatelskou veřejnost. Ale Česká republika není jediným místem na světě, které jsi doposud navštívila v roli trenéra zvířat a lektora tréninku. Mohla bys nám říci alespoň ty nejdůležitější nebo nejzajímavější lokality, kde jsi pracovala se zvířaty a jejich trenéry včetně mořských savců a exotů, koní a psů?

Gabby: Měla jsem to štěstí setkat se s různými úžasnými lidmi ať už ve své vlasti nebo v cizích zemích. Moje první práce „konzultanta“ pro trénink zvířat mimo mou domácí Jihoafrickou republiku byla v Singapuru. Tam jsem se dostala také do kontaktu s východní kulturou a to mě velmi obohatilo. Díky této zkušenosti jsem se také naučila nahlížet na věci z různé perspektivy místních kultur. Tuto lekci jsem si mohla procvičovat stále znovu a znovu a díky tomu jsem se naučila, že každá země včetně té mojí má mnoho kultur a úhlů pohledu. Některá další místa, kde jsem pracovala, byla pro mě velmi exotická - například Filipíny, Egypt, Dubai. I druhy, s kterými se pracovalo, byly velmi odlišné. Nicméně základní principy, podle kterých s nimi pracujeme, jsou vždy stejné. Zrovna včera jsem byla konzultovat pro akvárium v Kapském Městě (Jihoafrická republika) a moc mě zaujalo, jak trenérka od rejnoků, která intenzivně připravuje svoje zvířata na interakce s návštěvníky, vypráví o svojí koncepci vystoupení, kde zvířata mají svobodnou volbu přijít nebo odejít.

Franta: *Čeští trenéři psů a koní Tě znají především jak osobnost schopnou spojit vědecky podložené tréninkové metody s lidskou psychologií a s otázkou duše zvířete i člověka. Tvůj způsob práce má pro nás jakýsi “duchovní rozměr”, což z Tebe (alespoň v mých očích) dělá výjimečnou osobu oproti jiným autoritám v oboru. Ale jak bys svůj styl práce charakterizovala Ty sama?*

Gabby: To je obtížná otázka. Za sebe mohu pouze říci, co motivuje mě samotnou. A mou hlavní motivací je zajistit, aby komunikace mezi člověkem a zvířetem byla etická. Věřím tomu, že tohle je možné pouze pokud jsme tváří v tvář zvířeti zcela otevření. A protože mojí zkušeností je, že od zvířat vždy dostáváme čistou a úplnou otevřenost, můžeme se z této lekce, pokud chceme, sami učit. Abychom byli otevření, musíme odkrýt svou skutečnou motivaci v našem osobním životě. A tato motivace je občas ukrytá pod povrchem. Pokud to ale uděláme, dokážeme být v našem vztahu se zvířetem mnohem efektivnější.

Franta: *Po tolika návštěvách v ČR už jistě dokážeš porovnat trénink zvířat v naší zemi se zbytkem světa. Jsou pro Tebe Česká republika a čeští trenéři něčím zvláštní v porovnání s ostatními?*

Gabby: Při mojí první návštěvě v ČR (pozn. 2009) jsi mě vyzvedával na letišti právě ty a řekl jsi mi tenkrát jednu věc, která mi o českém národu hodně napověděla. Říkal jsi, že bych se nikdy neměla Čecha ptát „Jak se máš (How are you)“, pokud to ve skutečnosti nechci vědět. V běžné anglické konverzaci je akceptovatelnou odpovědí na „Jak se máš (how are you)“ pouze „Fajn!“ Ty jsi mě ale varoval, že pokud touto větou oslovím Čecha, začne mi vyprávět příběhy, jak se má DOOPRAVDY. Když si uvědomíte můj cíl motivovat lidi k otevřené komunikaci se zvířaty a učit je takové komunikaci, musí Vám být jasné, že tahle vlastnost českých lidí je pro mě úžasná. Při svých návštěvách jsem poznala Čechy jako otevřené, skromné a upřímné lidi. Ti lidé, se kterými jsem se tu setkala, jsou skuteční milovníci zvířat odhodlaní dělat se svými zvířaty vše správně. Navíc Vaše bohatá kultura a výjimečná historie Vaší země vytvořila lidi s inovativní a otevřenou myslí. Miluji práci se skvělými českými lidmi a velmi často se tu i naučím více, než já učím je.

...dále mluví Gabby jeden odstavec o mojí osobě (Franta Šusta) a i když mluví hezky, nechci to překládat pro veřejnost, znělo by to ode mě hloupě. Originál ponechávám v anglické verzi uveřejněné na webu na počátku týdne ☺

Franta: *V tomto roce jsme se rozhodli uvést v ČR Tvé dva nové semináře, které oba vycházejí z Tvé druhé knihy, kterou právě připravuješ. Tyto semináře jsou 1) „Řešení problémů“ (což já chápu podle popisu jako seminář více založený na tréninkové metodice) a 2) „Najdi svůj spínač“ (což se dle popisu zdá být více o humánní psychologii a spojení mezi trenérem a zvířetem). Oba budou uvedeny jak v teoretické verzi bez přítomnosti živých*

zvířat tak v praktické verzi (pozn. teorie bude probíhat po celý den v neděli 2.10., praxe pak vždy večer v pondělí 3.10. a středu 5.10.). Mohla bys nám říci o náplni svých seminářů více, speciálně o večerních praktických verzích se psy? Jak se budou obě témata lišit? Je „Řešení problémů“ skutečně jen o metodice, zatímco „Najdi svůj spínač“ čistě psychologické?

Gabby: Ti, kdo mě znají, už vědí, že se ráda a často zapovídám.:-)

Tato dvě témata se částečně překrývají a také doplňují. Při „Řešení problémů“ například v 99% zjišťujeme, že ony problémy si způsobujeme sami svým jednáním. Tento seminář nám může v teoretické nedělní verzi dát metodu, kterou pak při praktické verzi budeme systematicky aplikovat.

Při „Najdi svůj spínač“ chápeme problém jako následek našeho „porouchaného spínače.“ To, co chápeme jako spínač, je jakýsi spouštěč, který můžeme mít hluboko v sobě a který nás činí reaktivními z důvodu našeho osobního stresoru. Oním důvodem může být například nedostatek sebevědomí. Podvědomě pak vytváříme s našimi zvířaty takové situace, které nemohou skončit jinak, než neúspěchem... a tím je náš pocit nedostatku sebevědomí posilován a utvrzován. To je velmi obvyklý problém, který řešíme.

Na teoretické úrovni objevíme, jak nás tyto „spouštěče“ limitují v našem vztahu se zvířaty. Na praktické verzi semináře pak budeme dělat cvičení, která nám pomohou odhalit tyto podvědomé limity a tím se můžeme začít o těchto našich limitů osvobozovat..

Franta: Který z těchto seminářů bys doporučila pokročilým trenérům, kteří už navíc znají Tvou práci, který z nich je lepší pro pokročilé trenéry, kteří však Tvou práci prozatím neznají a který je ideální pro začátečníky?

Gabby: Seminář „Řešení problémů“ je více praktický a snadnější. To, co budeme učit, je metodika. Pokud je však účastník odhodlán a připraven podívat se bez obalu na své vlastní vnitřní limity, pak „Najdi svůj spínač“ je přesně pro něho. Pro ty, kteří už znají mou práci, bude „Řešení problémů“ další úroveň. Nicméně nevylučuji, že chytří trenéři se přes tento krok dostali už sami nebo pod tvým vedením. Nicméně myslím, že volba mezi oběma workshopy stojí na tom, jakým směrem chtějí účastníci rozvíjet své osobní dovednosti

Franta: Máš pro nás v ČR nějaký vzkaz?

Gabby: Cítím se být neuvěřitelně poctěna tím, že jsem znovu pozvána do Vaší země. A být tu i jako kmotra tvé druhé knížky, to je pro mě enormní poctou. Učit se od Vašeho národa milujícího zvířata je to, na co se těším. Pokud z ČR nevycestujete, neuvědomíte si, jaké máte štěstí žít v zemi s tak velkým respektem k živým tvorům. Jsem šťastná, že mohu navštívit a zažít tuto respektující kulturu. Takže, všezahrnujícím vzkazem je DÍKY, DÍKY, DÍKY!

Franta: Velmi děkuji za rozhovor a těšíme se na Tebe v prvním říjnovém týdnu!

